

Zadeva C-16/24 [Sinalov]ⁱ**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

11. januar 2024

Predložitveno sodišče:

Sofijski gradski sad (okrajno sodišče za mesto Sofija, Bolgarija)

Datum predložitvene odločbe:

11. januar 2024

Kazenski postopek zoper:

YR

WV

AN

WY

Predmet postopka v glavni stvari

Spor o pristojnosti med nacionalnim sodnikom in predsednikom sodišča glede načina uporabe načela naključne izbire pri dodeljevanju zadev, ki velja v državi članici. Spoštovanje načela neodvisnosti sodnikov kot izraza pravne države v primeru, v katerem se sistem naključnega dodeljevanja zadev razlaga in uporablja tako, da nacionalni sodnik ne sme samostojno presoјati, ali je pristojen za obravnavo kazenske zadeve, ki mu jo dodeli predsednik sodišča, ali ne, zaradi česar je bil, potem ko je sodnik zadevo brez soglasja predsednika sodišča zaradi nepristojnosti neposredno odstopil drugemu sodniku istega sodišča in je ta drug sodnik zadevo sprejel v obravnavo ter je, prav tako brez soglasja predsednika sodišča, menil, da je treba stranke v tej zadevi zaslišati o vprašanju njegove pristojnosti za obravnavo zadeve, zoper ta nacionalna sodnika uveden disciplinski postopek zaradi škodovanja ugledu sodstva in kršitve uradnih dolžnosti.

ⁱ Ime te zadeve je izmišljeno in ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

Predmet in pravna podlaga predloga

Razlaga prava Unije na podlagi člena 267 PDEU

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je s členom 19[(1), drugi pododstavek,] PEU in členom 47 Listine združljiva razlaga nacionalnega zakona, s katerim se naključna izbira sodnikov, na podlagi katere se določi, kateri od njih bo obravnaval in rešil kazensko zadevo, določa kot eno od načel izvrševanja sodne oblasti, da se v primeru dvoma, ali je bilo to načelo v zadevi, ki jo je predsednik sodišča že dodelil, kršeno, ta dvom odpravi tako,

1. da gre pri tem za sodno vprašanje in mora o njem – tudi po zaslišanju strank in v pritožbenem postopku – odločati sodišče, ki obravnava zadevo, ali
2. da gre pri tem za upravno vprašanje in je za njegovo presojo pristojen samo predsednik sodišča,

in poleg tega razlaga, da v primeru, v katerem sodnik, ki mu je bila zadeva dodeljena, meni, da mora na podlagi navedenega načela zadevo obravnavati drug sodnik, in jo odstopi temu sodniku, drugi sodnik, ki je prejel zadevo, pa odloči, da bo najprej v kontradiktornem postopku zaslišal stranke, nato pa samostojno odločil o vprašanju svoje pristojnosti, ta sodnika storita disciplinski prekršek zato, ker s svojim ravnanjem škodita ugledu sodstva in kršita svoje uradne dolžnosti?

Navedena zakonodaja in sodna praksa Unije

Pogodba o Evropski uniji (v nadaljevanju: PEU), zlasti člen 19(1), drugi pododstavek;

Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), zlasti člen 47;

Okvirni sklep Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu (UL 2008, L 300, str. 42);

Okvirni sklep Sveta 2004/757/PNZ z dne 25. oktobra 2004 o opredelitvi minimalnih določb glede elementov kaznivih dejanj in kazni na področju nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami (UL 2004, L 335, str. 8);

Sodba z dne 15. julija 2021, Komisija/Poljska (Disciplinska ureditev, ki se uporablja za sodnike), C-791/19, EU:C:2021:596;

Sodba z dne 20. aprila 2021, Republika, C-896/19, EU:C:2021:311;

Sodba z dne 19. novembra 2019, A. K. in drugi (Neodvisnost disciplinskega senata vrhovnega sodišča), C-585/18, C-624/18 in C-625/18, EU:C:2019:982;

Sodba z dne 2. marca 2021, A. B. in drugi (Imenovanje sodnikov na vrhovnem sodišču – tožba), C-824/18, EU:C:2021:153;

Sodba z dne 5. novembra 2019, Komisija/Poljska (Neodvisnost splošnih sodišč), C-192/18, EU:C:2019:924;

Sodba z dne 24. junija 2019, Komisija/Poljska (Neodvisnost vrhovnega sodišča), C-619/18, EU:C:2019:531.

Nacionalna zakonodaja

Nakazatelno-protsesualen kodeks (zakonik o kazenskem postopku), zlasti člen 42(2), člen 44(1) in člen 258;

Zakon za sadebnata vlast (zakon o sodiščih, v nadaljevanju: ZSV), zlasti člen 9(1), člen 86, člen 109, člen 307(2), člen 308, člen 327 in člen 360b(1) in (6).

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

- 1 Pri Spetsializiran nakazatelen sad (specializirano kazensko sodišče, Bolgarija) je od 30. oktobra 2014 potekal kazenski postopek zoper štiri osebe zaradi sodelovanja v hudodelski združbi, organizirani za storitev davčnih kaznivih dejanj – izogibanje plačilu DDV. Očitana kazniva dejanja so bila storjena med januarjem 2008 in 27. marcem 2012.
- 2 Kazenska zadeva je bila z računalniškim postopkom naključne izbire med vsemi sodniki dodeljena sodniku I. Hinovu. Obravnavo je opravil senat, v katerem sta bila dva sodnika porotnika. Sodnik I. Hinov (v nadaljevanju: sodnik I. H.) je zaradi smrti enega od sodnikov porotnikov leta 2021 in ob upoštevanju načela nespremenljivosti senata 19. oktobra 2021 odredil ponovni začetek glavne obravnave.
- 3 27. julija 2022 je bilo Spetsializiran nakazatelen sad (specializirano kazensko sodišče) razpuščeno, zadeva pa je bila odstopljena Sofijski gradski sad (okrajno sodišče za mesto Sofija, Bolgarija) (v nadaljevanju: SGS), ki je postalo pristojno za obravnavo te zadeve. Pri tem sodišču je bila zadeva ponovno dodeljena sodniku I. H., ki je kot sodnik sedaj zaposlen na tem sodišču.
- 4 Vodja kazenskega oddelka SGS je 4. avgusta 2022 uporabil mehanizem za dodeljevanje zadev ob uporabi načela naključne izbire med vsemi sodniki sodišča. Kazenska zadeva je bila dodeljena sodnici H. Kolevi (v nadaljevanju: sodnica H. K.). Ta je, ne da bi obravnavala pravna vprašanja zadeve, 27. septembra 2023 ugotovila, da je za vsebinsko obravnavo zadeve pristojen sodnik I. H.. Zato je zadevo v obravnavo odstopila temu sodniku.

- 5 Sodnik I. H. je 3. oktobra 2023 izdal sodno odločbo, s katero je odredil izvedbo javnega naroka za zaslišanje strank – zlasti o vprašanju, ali je bilo spoštovano načelo naključnega dodeljevanja zadev. Stranke so izrazile stališče, da je sodnica H. K. napačno uporabila pravo, ker sodnik ne more odstopiti zadeve v obravnavo drugemu sodniku. Menijo, da je treba zadevo vrniti predsedniku sodišča, ki mora opraviti novo naključno izbiro za dodelitev zadeve.
- 6 Sodnik I. H. je s sklepom z dne 23. novembra 2023 podal stališče, da je zakonodajalec naključno izbiro določil kot načelo organizacije sodstva in da lahko vsako sodišče preizkusi, ali je pristojno za obravnavo neke zadeve. Zato meni, da gre za sodno vprašanje (to je vprašanje, o katerem mora – tudi v pritožbenem postopku – odločiti sodišče), ne pa za upravno vprašanje (to je ne za vprašanje, o katerem bi moral odločiti predsednik).
- 7 Pristojno pritožbeno sodišče je na podlagi pritožbe zoper odločbe tega sodnika ugotovilo, da je za presojo, ali je bilo pri prvotni dodelitvi zadeve spoštovano načelo naključne izbire, izključno pristojen predsednik sodišča.
- 8 Predsednik sodišča je z odredbo z dne 22. decembra 2023 uvedel disciplinski postopek zoper sodnico H. K. in sodnika I. H.. Sodnici H. K. se v dejanskem smislu očita, da zadeve ni vrnila predsedniku sodišča v novo dodelitev (in poleg tega ni ustavila postopka in se ni izločila), medtem ko se sodniku I. H. očita, da je v obravnavo sprejel zadevo, ki mu ni bila pravilno dodeljena v skladu z zahtevami ZSV. V pravnem smislu je bilo ravnanje sodnice in sodnika opredeljeno kot „dejanje, ki škodi ugledu sodstva in pomeni kršitev uradnih dolžnosti“.

Bistvene trditve sodnika in predsednika sodišča

- 9 **Sodnik I. H.**, čigar senat je sodišče, ki je Sodišču¹ predložilo predlog za sprejetje predhodne odločbe, meni, da se mu s tem, da predsednik SGS zoper njega uveljavlja disciplinsko odgovornost, krši njegova pravica do proste presoje njegove pristojnosti za obravnavo kazenske zadeve, ki jo ima v okviru svojih splošnih pooblastil kot sodnik. Meni, da se v zvezi s tem postavljata vsaj dve bistveni vprašanji. Prvo vprašanje naj bi bilo, ali mora predložitveno sodišče priznati, da za odločanje o tem vprašanju v resnici ni pristojno, kar bi pomenilo, da priznava, da lahko to presojo opravi le predsednik sodišča. Drugo vprašanje pa naj bi bilo, ali dosedanja dejanja predložitvenega sodišča, ki so bila namenjena presoji njegove pristojnosti, dejansko pomenijo disciplinski prekršek in so zato razlog za izločitev, ker zadevni sodnik s sodnimi dejanji, ki jih je opravil v neki zadevi, škodi ugledu sodstva in ne more več obravnavati zadeve.

¹ Op. prev.: Predlog za sprejetje predhodne odločbe z dne 11. januarja 2024 je prvotno vložil posamezni sodnik kot predsednik senata. S sklepom z dne 15. januarja 2024, ki je bil pri Sodišču vložen 17. januarja 2024, je njegovo odločitev potrdil celotni senat, to je sodnik in sodnika porotnika.

- 10 Predložitveno sodišče bo na kratko predstavilo način in praktične učinke načela naključne izbire pri dodeljevanju zadev. Opozarja, da je bil nov sistem uveden zato, da bi se omejilo samovoljo pri dodeljevanju zadev, ki je po tradiciji izključna pravica predsednika sodišča. Naključna izbira naj bi se opravila, ko zadeva prispe na sodišče. Imela naj bi dve obliki. Tako naj bi bila naključna dodelitev lahko (i) „avtomatska“ (zadeve naj bi se enakomerno elektronsko dodeljevale glede na vrstni red njihovega prispetja na sodišče) – v tem primeru naj bi se zadeva dodelila enemu od vseh sodnikov, v obravnavanem primeru so to sodniki kazenskega oddelka SGS. Ta pristop naj bi se uporabljal, kadar sodišče prvič obravnava zadevo. Naključna dodelitev naj bi se lahko opravila tudi v obliki (ii) „izbire določenega sodnika“, to je „ročne dodelitve“. Drugi pristop naj bi se uporabljal zlasti v primerih, v katerih je bila zadeva najprej dodeljena določenemu sodniku, ta pa jo je nato vrnil oziroma odstopil drugemu organu (na primer državnemu tožilstvu zaradi odprave postopkovne napake ali pa drugemu sodišču, za katero je menil, da je pristojno), ista zadeva pa je nato ponovno prispela na sodišče. V tem primeru naj bi se zadeva neposredno dodelila istemu sodniku.
- 11 Predložitveno sodišče pa meni, da nacionalno pravo ne ureja vprašanja, katera oseba je pristojna za presojo, ali je predsednik sodišča pravilno izvajal svojo pristojnost za spoštovanje načela naključne izbire. V konkretnem primeru naj bi šlo za to, ali je zadevo upravičeno dodelil enemu od vseh sodnikov na podlagi prve možnosti, ali pa bi moral zadevo dodeliti v skladu z drugo možnostjo, torej točno določenemu sodniku. Predložitveno sodišče meni, da je v zvezi s tem mogoče zastopati dve stališči.
- 12 V skladu s prvim stališčem naj bi to, da je nacionalni zakonodajalec naključno izbiro določil kot načelo za organizacijo sodne oblasti, pomenilo, da je ta bistveni element zakonitosti sodnega postopka. Zato naj bi veljalo splošno načelo, da je sodnik, ki mu je zadeva dodeljena, pristojen za to, da preveri svojo pristojnost in presodi, ali je bilo pri dodelitvi zadeve spoštovano načelo naključne izbire. V skladu s tem stališčem naj bi se načelo naključnega dodeljevanja zadev izvajalo v dveh fazah. V prvi fazi naj bi ga izvajal predsednik sodišča, ki naj bi zadevo dodelil nekemu sodniku in pri tem po svoji presoji uporabil eno od obeh oblik naključne izbire. To naj bi se zgodilo v upravnem postopku brez udeležbe strank. V drugi fazi naj bi sodnik, ki mu je bila zadeva dodeljena, opravil samostojno presojo, ki naj bi se opravila v okviru sodnega postopka z vsemi, s tem povezanimi jamstvi – zaslišanjem strank in nadzorom višjih sodišč.
- 13 V skladu z drugim stališčem naj bi bil nadzor nad spoštovanjem tega načela v izključni pristojnosti predsednika sodišča. Če bi sodnik, ki mu je bila zadeva dodeljena, menil, da mu je bila dodeljena neupravičeno, naj bi moral o tem najprej obvestiti predsednika sodišča, ki naj bi moral presoditi, ali je potrebna nova dodelitev. Tako naj bi bilo stališče pritožbenega sodišča in predsednika SGS, ki je uvedel disciplinski postopek zoper sodnika I. H. in sodnico H. K.. **Predsednik sodišča** meni, da je izključno pristojen za to presojo in bi mu morala sodnica H. K. zato najprej z ustrežno obrazložitvijo vrniti zadevo, da bi nato lahko odločil o pristojnosti za novo dodelitev. Podobno bi moral sodnik I. H. zadevo, potem ko

jo je prejel od sodnice H. K., za to, da bi se ta presoja opravila, posredovati neposredno predsedniku sodišča, namesto da je sam presojal, ali je pristojen za obravnavo zadeve brez soglasja predsednika zadevnega sodišča.

- 14 Predložitveno sodišče poudarja, da na podlagi nacionalnega prava ni jasno, ali ima predsednik sodišča, ko presoja pristojnost sodnika za obravnavo in rešitev zadeve, glede določenega vidika – spoštovanja načela naključne izbire – v razmerju do tega sodnika vodstvena pooblastila.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga

- 15 Predložitveno sodišče najprej opozarja, da gre v postopku v glavni stvari za ugotovitev krivde ali nedolžnosti oseb, ki so obdolžene sodelovanja v organizirani hudodelski združbi in utaje DDV. V primeru obsodilne sodbe bi bilo treba kazen izreči na podlagi Okvirnega sklepa Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu in Okvirnega sklepa Sveta 2004/757/PNZ z dne 25. oktobra 2004 o opredelitvi minimalnih določb glede elementov kaznivih dejanj in kazni na področju nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami. Ker se v postopku v glavni stvari uporablja sekundarno pravo, se uporabljata tudi člen 19(1), drugi pododstavek, PEU in člen 47 Listine. V postopku v glavni stvari mora odločiti sodišče, ki je neodvisno v smislu, ki ga opredeljuje pravo Unije.
- 16 Predložitveno sodišče meni, da gre pri tem predvsem za neodvisnost sodnika, ko uveljavlja pravico do presoje svoje pristojnosti za obravnavo zadeve (pristojnost z vidika uporabe načela naključne izbire). Zato je treba preizkusiti, ali gre za poseg v to neodvisnost, če lahko to presojo opravi le predsednik zadevnega sodišča, ki stališče zadevnega senata, da je pristojen za tako presojo, šteje za disciplinski prekršek.
- 17 Predložitveno sodišče v zvezi s tem opozarja, da Sodišče sicer zastopa stališče, da je organizacija sodstva vprašanje nacionalnega prava, da pa mora biti s to organizacijo zagotovljena neodvisnost sodnikov, da se zagotovi varstvo pravne države, ki je vrednota bistvenega pomena. To velja tudi za oblikovanje pravil za izvedbo disciplinskih postopkov zoper sodnike.
- 18 Predložitveno sodišče opozarja, da Sodišče zastopa stališče, da morajo biti sodniki neodvisni v razmerju do zakonodajne in izvršilne oblasti. Vendar se v obravnavanem primeru vprašanje neodvisnosti sodnika postavlja ob upoštevanju njegovega razmerja do predsednika sodišča, in sicer le z enega vidika, to je presoje pravilne uporabe načela naključne izbire, ki jo je predsednik sodišča že opravil.
- 19 Opozoriti je treba, da je naloga predsednika sodišča zagotoviti potrebne pogoje za izvajanje sodne oblasti, da pa v obravnavani zadevi sam ne izvaja sodne oblasti. Zato predsednik zadevnega sodišča v okviru sodnega sistema, ko izvaja pristojnost za dodeljevanje zadev, izvaja le izvedbena pooblastila, ne pa sodnih pooblastil. Pooblastila so jasno razmejena: sodna pooblastila (glede zadeve, ki jo

obravnavajo) izvaja sodnik, izvršilna pooblastila (glede sodišča, ki ga vodi) pa izvaja predsednik sodišča.

- 20 Poleg tega je v skladu s sodno prakso Sodišča eden od elementov neodvisnosti sodišča njegova zavarovanost pred zunanjimi dejavniki. To vprašanje se v postopku v glavni stvari postavlja zato, ker zunanji dejavnik – predsednik sodišča – vztraja, da lahko samo on v skladu z načelom naključne izbire odloči, kateri sodnik bo obravnaval zadevo.
- 21 Sodišče poleg tega opozarja, da mora sodišče v skladu z zahtevo po neodvisnosti svoje funkcije izvajati povsem samostojno, ne da bi bilo komurkoli podrejeno in ne da bi prejelo kakršne koli ukaze ali navodila, tako da je s tem zaščiteno pred zunanjimi posegi ali pritiski, ki lahko ogrozijo neodvisnost presoje njegovih članov in vplivajo na njihove odločitve.
- 22 Predsednik sodišča je v postopku v glavni stvari zavzel stališče, da sodnik ne more presojati svoje pristojnosti, ker ima po njegovem mnenju on sam izključno pravico do presoje tega vprašanja in je njegova odločitev za sodnika zavezujoča. Predložitveno sodišče meni, da gre pri tem za obliko zunanjih pritiskov, saj gre za vprašanje, ki je povezano z uporabo načela, ki se nanaša na sodno oblast. Predsednik sodišča pa je glede te sodne oblasti zunanja oseba.
- 23 Predložitveno sodišče meni, da je treba sodno prakso Sodišča, ki je upoštevana za obravnavano zadevo, razumeti tako, da zahteva po neodvisnosti sodnikov velja od takrat, ko je bil sodnik določen za obravnavo in rešitev konkretne zadeve. Od takrat je njegova neodvisnost vrednota, od takrat se nanj ne sme več izvajati pritiskov glede odločitev, ki jih sprejme pri obravnavi in rešitvi te zadeve. To velja tudi za odločitve o njegovi pristojnosti.
- 24 Predsednik sodišča je v postopku v glavni stvari zadevo prvotno pravilno dodelil v obravnavo sodnici H. K.. S stališčem, da je ta sodnica še naprej pod njegovim nadzorom, ne da bi lahko sama odločala o tem, ali je na podlagi načela naključne dodelitve zadev pristojna za obravnavo in rešitev zadeve, ampak bi ga morala namesto tega prositi, naj zadevo dodeli drugemu sodniku, se ni mogoče strinjati. Če se namreč prizna pravica sodnice H. K., da lahko samostojno presodi, ali je pristojna za obravnavo zadeve, to pomeni, da se prizna tudi njena pravica, da lahko zadevo samostojno odstopi sodniku I. H., če meni, da bi jo moral on obravnavati. Iz tega izhaja, da je treba priznati pravico sodnika I. H., da lahko po prejemu zadeve sam presodi, ali je na podlagi načela naključne izbire pristojen za njeno obravnavo, in njegovo pravico, da lahko sklene, da bo pred odločitvijo zaslišal stranke, in sicer ne da bi moral to odločitev prepustiti predsedniku sodišča.
- 25 Če pa bi pritrdili stališču predsednika sodišča, bi to pomenilo, da bi bil sodnik, ki mora obravnavati in rešiti neko zadevo, glede določenega vidika svoje pristojnosti za obravnavo in rešitev zadeve povsem odvisen od volje predsednika sodišča, ne da bi lahko sam opravil tako presojo. Predložitveno sodišče meni, da bi bila posledica tega nazadnje sodišče, ki bi bilo – ravno glede tega (presoje svoje

pristojnosti za obravnavo in rešitev zadeve ob upoštevanju načela naključne izbire) – odvisno od predsednika sodišča.

- 26 Predložitveno sodišče mora poleg tega preizkusiti, ali disciplinski postopek, uveden zoper sodnika I. H., ne bo omajal zaupanja javnosti v delovanje in neodvisnost sodstva. V zvezi s tem je treba opozoriti, da Sodišče zastopa stališče, da disciplinski postopek zoper sodnika ne sme biti sredstvo za nadzor nad vsebino sodne odločbe, ki jo je izdal, in da morajo biti pravila za uveljavljanje disciplinske odgovornosti takšna, da se prepreči, da bi bil izpostavljen tveganju, da se njegova disciplinska odgovornost uveljavlja samo zaradi njegove odločbe.
- 27 Predložitveno sodišče meni, da ta pogoja v postopku v glavni stvari, v delu, v katerem se disciplinska postopka zoper sodnico H. K. in sodnika I. H. nanašata na vsebino pisnih sodnih odločb, ki sta ju izdala, nista izpolnjena. Dejanski namen disciplinskih postopkov je očitati sodnici H. K. in sodniku I. H., da vsebina teh sodnih odločb ni bila takšna, kakršna bi morala biti po mnenju predsednika sodišča. Sodišče je glede disciplinskega postopka, ki se nanaša na vsebino sodne odločbe, odločilo, da se lahko disciplinska odgovornost uveljavlja le v „povsem izjemnih primerih“. Pri tem naj bi šlo za „huda in povsem neopravičljiva ravnanja sodnikov [...], kot bi bila na primer namerna in v slabi veri ali zaradi zelo hude in hude malomarnosti storjena kršitev nacionalnih pravnih pravil in pravnih pravil Unije, katerih spoštovanje morajo zagotavljati, ali pa zdrs v samovoljo ali odrekanje pravnega varstva“.
- 28 Predložitveno sodišče ugotavlja, da odločitve zadevne sodnice in zadevnega sodnika, da bosta presodila, ali sta pristojna za obravnavo spora o glavni stvari, ni mogoče šteti za tako izjemno hudo kršitev zakona. Gre za sporno izvajanje pristojnosti. Sodnica in sodnik sta menila, da lahko določeno pristojnost (presojo svoje pristojnosti z vidika spoštovanja načela naključne izbire) izvajata samo sodnik, ne pa predsednik sodišča. Ta pa ni zastopal le stališča, da je to izključno njegova pristojnost, ampak tudi, da sta sodnica in sodnik storila disciplinski prekršek, ker sta prerekala njegovo pristojnost. Poleg tega je treba opozoriti, da sta sodnica in sodnik svoji sodni odločbi, ki sta ju izdala v zvezi s tem, pravilno obrazložila. Vendar predsednik sodišča tega ni upošteval in ni preveril, ali je šlo zgolj za napako pri uporabi zakona. Disciplinski postopek, nasprotno, uporablja za to, da bi zaščitil svoj monopol glede pravilne uporabe načela naključnega dodeljevanja zadev.
- 29 Predložitveno sodišče nazadnje poudarja, da zahteva po neodvisnosti sodnikov ni sama sebi namen, ampak je namenjena pravici strank do obrambe, ki se jasno izraža v pravici do zaslišanja. Sodnik I. H. je z dejanjem, zaradi katerega se uveljavlja njegova disciplinska odgovornost, nameraval strankam omogočiti, da se izrečejo o tem, ali je bilo spoštovano načelo naključne izbire, ko je predsednik sodišča prvič dodelil zadevo in ko je sodnica H. K. odstopila zadevo sodniku I. H.. S tem ravnanjem je bila namreč strankam pri odločanju o tem vprašanju v resnici ponujena učinkovita obramba, ker so bila njihova stališča upoštevana. Če pa bi se

dopustilo, da bi o tem vprašanju po upravni poti odločil predsednik sodišča, bi se ta odločil po osebni presoji in ne da bi zaslišal stranke.

- 30 Če se povzame, predložitveno sodišče meni, da je treba v obravnavanem primeru preizkusiti, ali je zagotovljeno spoštovanje načela neodvisnosti sodnikov, ki je izraz pravne države. Predložitveno sodišče meni, da je mogoče uveljavljanje pravic, ki jih imajo državljani na podlagi prava Unije, v praksi zagotoviti le, če jih varuje neodvisno sodišče. Ta neodvisnost pa bi morala nastati z dodelitvijo zadeve. Od dodelitve zadeve mora sodnik v celoti odgovarjati za svojo odločitev. Njegove napake morajo popraviti stranke tako, da vložijo pritožbo, ali višja sodišča po uradni dolžnosti. Če lahko predsednik sodišča po dodelitvi zadeve izvaja nadzor nad to zadevo, pa čeprav le glede enega vidika (v tem primeru glede spoštovanja načela naključne izbire), ni mogoče šteti, da je sodišče povsem neodvisno.

DELOVNI DOKUMENT